Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 26 (862) * joi 28 iunie 1962 * 8 pagini, 30 bani

DE ZIUA INVĂȚĂTORULUI

Vacanța pionierească 1962

Gheorghiță-reporterul relatează

O nouă rubrică la care vă invităm, dragi cititori, să colaborați

O să am mult de lucru vara asta. Nu știu, zău, cum am să mă descurc! Gîndiți-vă și voi, cîte drumeții, excursii, activități in tabere... Peste tot trebuie să fiu prezent! Dar nu-mi pare rău. Mi-am pus la punct elicopterul. Mi-am cumpărat o duzină de blocnotesuri — sper să-mi ajungă vreo zece zile... Nu vă mirați. Numai despre pionierii bucureșteni dacă aș scrie și tot nu mi-ar ajunge! Litoralul, Valea Bistriței, orașul Onești, Combinatul chimic Borzești, Valea Jiului, Valea Oltului — iată numai cîteva puncte din itinerarul excursiilor la care vor participa. În afară de asta, peste 23.000 de copii din București vor petrece în serii de cîte 14 zile la Sinaia, Năvodari, Cheia, Homorod, Costinești... În total, 40 de tabere! Foarte interesant va fi și în locurile pitorești din jurul Capitalei. Aici se vor deschide tabere turistice în vile sau corturi. În tabăra turistică de la Snagov au și plecat 400 de pionieri! Peste tot veselia, cîntecul, sportul, activitatea în aer liber vor fi prietenii copiilor. La fel de atrăgător este programul vacanței pionierilor și școlarilor din toate regiunile țării. V-am relatat deocamdată doar cîteva lucruri. *În numerele viitoare,* NOUA NOASTRĂ RUBRICĂ „VACANȚA PIONIEREASCĂ 1962" vă va înfățișa noi aspecte de la orașe și sate. Vă spuneam la început că din pricina mulțimii de tabere, excursii, drumeții și alte activități, nu voi putea să cuprind totul. Mă puteți însă ajuta. Cum? TRIMIȚÎND REDACȚIEI CÎT MAI MULTE VEȘTI DIN VACANȚĂ. *Nu uitați să notați pe plic: pentru rubrica: „Vacanța pionierească 1962".*

Pe curînd,
GHEORGHIȚĂ-REPORTERUL

Tovarășei învățătoare

**E ziua ta, tovarășă învățătoare,
Îndrumătoarea mea cu tîmple argintate,
Tu mă privești și-acum surîzătoare
Și-n ochii tăi, e-aceeași bunătate.**

**Aceiași ochi senini și-albaștri
Împrăștie și-acum lumina blîndă;
Și viitorii zburători spre aștri,
Elevii tăi, sînt siguri de izbîndă.**

**Te cînt, învățătoare minunată,
Și cînt și minunata mînă-a ta
Ce mi-a purtat mînuța prima dată
Pe fila albă să înscriu un „a".**

**Tu gîndul mi l-ai îndemnat spre bine,
Spre fericirea lumii și spre soare.
De-aceea, mă mîndresc oricînd cu tine
Și-ți mulțumesc, tovarășă învățătoare.**

EMANDI MARINA
clasa a VII-a
Școala medie nr. 7 Timișoara

AMINTIRI

Învățătorul Ilie Andrei împreună cu pionierii dintr-a VII-a plivesc roșiile, vinetele și varza de pe lotul școlar. Spre școală, pe deal, urcă poștașul. În geanta lui aduce o scrisoare de la un fost elev al învățătorului Andrei: mecanizatorul Emil Piha, de la un S.M.T. din regiune. În timp ce citea scrisoarea de felicitare, sosi un alt fost elev, azi președinte al G.A.C. din satul Malu, regiunea Argeș.

— Scrisoarea, îi zise învățătorul, este de la Piha — ți-l amintești, nu?

Constantin Dragomir zîmbi. Învățătorul primea multe scrisori de la foștii elevi.

— Eu plec în seara asta la regiune, zise tovarășul Dragomir. Am trecut însă pe aici să vă urez, de „Ziua învățătorului", la mulți ani...

Își strîng mîinile: învățătorul cu părul alb și elevul de altădată. În amintire, învățătorul Ilie Andrei l-a păstrat pe fiecare din foștii elevi, așa cum erau ei în anii de școală. Unul, primul la aritmetică, altul — la istorie, altul — la citire... Dragomir acesta a rămas în amintirea fostului învățător cu o întîmplare tristă. Fiu de clăcaș, Costică păzea în anii de școală porcii boierului. „Într-o toamnă friguroasă, unul din porci s-a rătăcit. Boierul l-a bătut crunt pe băiat, iar pe tatăl lui l-a obligat să plătească porcul. O adevărată pacoste pentru casa unui om sărac. Într-o seară, la ușa învățătorului s-a auzit un plînset de copil. Era Dragomir, care cu cîteva zile înainte fugise și de acasă, și de la școală, de frica bătăii tatălui și a pedepsei boierului. Învățătorul l-a luat în casa lui, l-a ajutat. Pe mulți i-a ajutat el cu vorba părintească și cu fapta, dar numai în anii puterii populare și-a putut vedea elevii devenind oameni fericiți. Școlarii de altădată sînt azi mecanici agricoli ca Emil Piha, ingineri ca Alexe Ilie, brigadieri în G.A.C. ca Ilie Andrei, medici ca Gheorghe Ionescu... Anii au trecut. Împreună cu foștii săi elevi, învățătorul a reușit să reclădească școala cu clase frumoase și luminoase, să contribuie cu sfatul său la ridicarea unui cămin cultural, la construirea de poduri peste rîuri, la îndreptarea ulițelor... Pentru munca lui de dascăl, de om de nădejde al satului, Ilie Andrei a fost răsplătit cu titlul de **Învățător emerit.**

...Se lăsa seara. Pionierii au plecat spre casele lor. Ioniță M. Teodor și Neagoe P. Marin, proaspeți absolvenți ai clasei a VII-a, au mai rămas încă lîngă învățătorul lor drag.

— Știți, noi și alți 27 de colegi am hotărît să mergem la școala profesională de mecanici agricoli. Mîine facem o vizită la școala aceea. Nu vreți să mergeți cu noi?...

Învățătorul zîmbi. Doar luase și el parte la organizarea acestei vizite. Desigur, îi va însoți...

T. MANTA

Gînduri pentru tovarășa învățătoare

Care dintre noi nu-și aduce aminte de ziua însorită de septembrie, cînd, timizi, am pășit pentru prima oară pragul școlii? La intrare ne-a întîmpinat privirea caldă a tovarășei învățătoare, care ani de-a rîndul ne-a călăuzit pașii în viață!

În semn de înaltă prețuire pentru strădania învățătorilor de a crește viitorii cetățeni de nădejde ai patriei, poporul nostru sărbătorește în fiece an — și deci și peste cîteva zile — „Ziua învățătorului".

Vă aducem în dar, tovarășă învățătoare, florile recunoștinței noastre și vă promitem că în viață vom munci și ne vom comporta demn, așa cum ne-ați învățat dumneavoastră.

MICU IOSIF — pionier
Școala de 8 ani nr. 10
„Emilia Irza"-București

Pentru învățătoarea dragă

Tovarășa învățătoare este cea care m-a ajutat să scriu primele litere, este aceea care ani de-a rîndul a vegheat cu grijă asupra mea și a colegilor mei să creștem mari, să fim cinstiți, curajoși și buni. Cu ajutorul ei am descifrat tainele minunate ale cărților, cu ajutorul ei mulți au devenit purtători ai cravatelor roșii. Sîntem pionieri!

Îți mulțumim din inimă, tovarășă învățătoare!

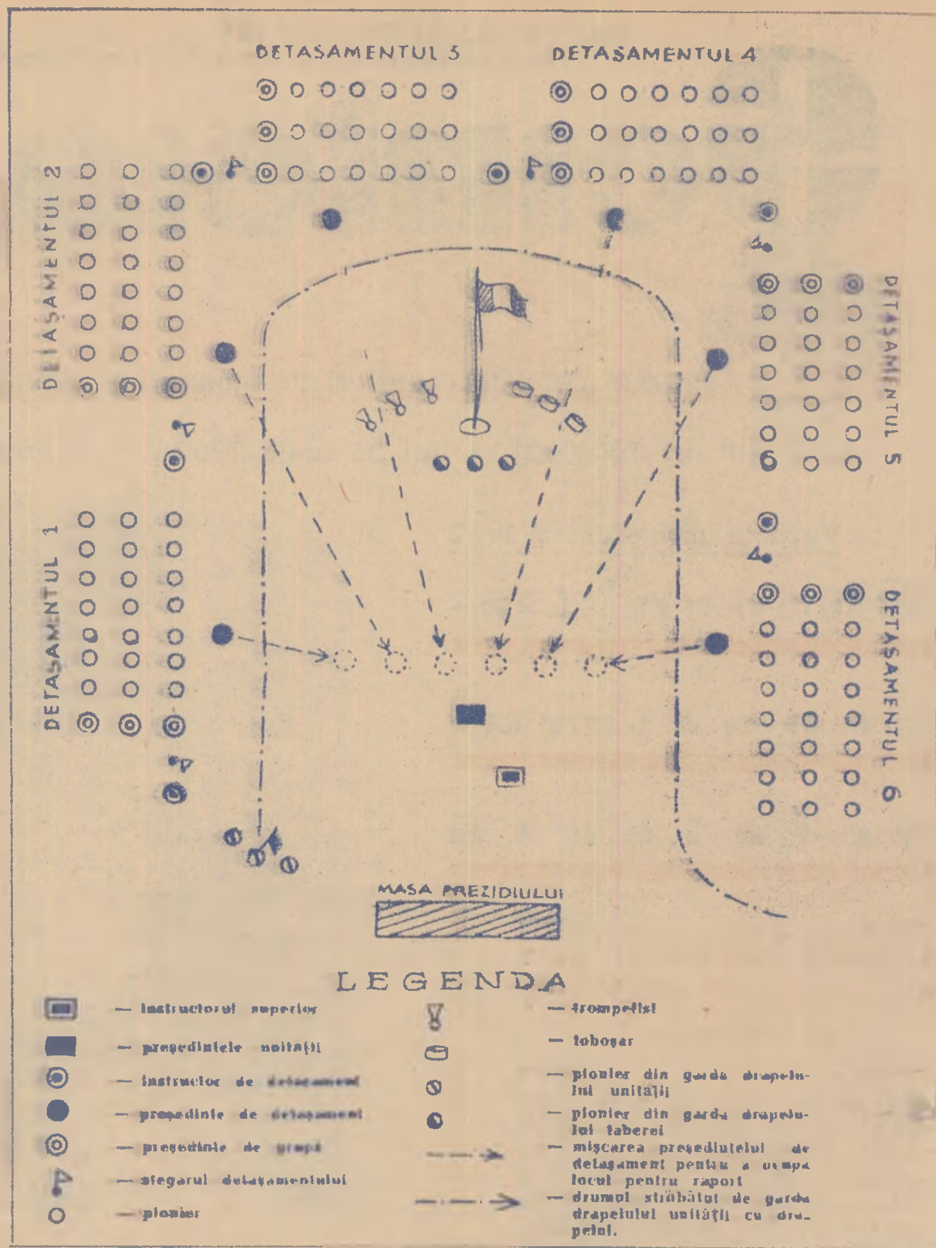
CHIURȚU MARINA
Școala medie nr. 3
Craiova

ÎN TABĂRĂ LA SNAGOV

CEREMONIALUL PIONIERESC IN TABĂRĂ

Orice pionier cunoaşte, fireşte, ceremonialul ce se desfăşoară la careul pionieresc. Am primit însă cîteva scrisori prin care sîntem întrebaţi cum se desfăşoară ceremonialul în tabără.

Întrebarea este îndreptăţită întrucît există unele diferenţe. De aceea, ne-am gîndit să arătăm, în cele ce urmează, ceremonialul desfăşurat în ziua deschiderii taberei şi apoi ceremonialul obişnuit, ridicarea şi coborîrea drapelului taberei.

ÎN ZIUA DESCHIDERII TABEREI

La sunetul goarnei, pionierii se adună în careu, pe detaşamente, în ordinea numerelor acestora.

În dreapta detaşamentului nr. 1 stă garda drapelului unităţii formată din 3 pionieri. Trompetiştii şi toboşarii se aşază lîngă catarg, în semicerc, cu faţa la deschiderea careului. În faţa catargului stă garda drapelului taberei.

În partea dreaptă a fiecărui detaşament stau stegarul şi instructorul detaşamentului. Preşedintele detaşamentului stă la distanţă de 3 paşi în faţa detaşamentului.

În faţa careului stau preşedintele unităţii şi instructorul superior de pionieri. Tot în faţă este aşezată masa la care iau loc colectivul de conducere al taberei şi invitaţii.

Preşedintele unităţii comandă: **„Unitate, pentru aducerea drapelului unităţii, drepţi!"** În timp ce garda aduce drapelul unităţii, se bat tobele şi se sună din trompete sau se intonează un cîntec pionieresc. Preşedinţii de detaşamente, preşedintele unităţii şi instructorii de pionieri schiţează salutul pionieresc pînă cînd garda ajunge la locul stabilit în careu.

Preşedintele unităţii dă: **„Pe loc repaus"**, apoi comandă: **„Detaşamente, pentru raport, fiţi gata!"**. Preşedinţii detaşamentelor se întorc şi comandă: **„Detaşament, pentru raport, drepţi!"**. Apoi, în pas alergător, vin şi se opresc în faţa preşedintelui unităţii la 3 paşi distanţă de acesta. Primul preşedinte de detaşament schiţează salutul şi rosteşte: **„Salut voios de pionier"**, apoi raportează: **„Tovarăşe preşedinte de unitate, detaşamentul nr.... cu un efectiv de ... pionieri, prezenţi ..., absenţi ... motivaţi sau nemotivaţi este gata pentru deschiderea festivă a taberei".** Următorii preşedinţi schiţează numai salutul şi raportează. Ultimul preşedinte de detaşament după terminarea raportului, rosteşte salutul pionieresc. Rostirea salutului pionieresc de către ultimul preşedinte de detaşament este semnalul cînd preşedinţii se întorc la detaşamentele lor şi comandă: **„Detaşament, pe loc repaus!"**.

Preşedintele unităţii comandă: **„Unitate, pentru raport, drepţi!"**. Se întoarce spre instructorul superior, schiţează salutul, rosteşte **„Salut voios de pionier"**, apoi raportează: **„Tovarăşe instructor superior, unitatea de pionieri ... cu un efectiv de ... pionieri, prezenţi ..., absenţi ... motivat, nemotivat, este gata pentru deschiderea festivă a taberei. Salut voios de pionier".** Instructorul superior dă mîna cu preşedintele unităţii, după care rosteşte chemarea: **„La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata".** Pionierii răspund: **„Sînt gata întotdeauna"**, schiţînd salutul pionieresc.

Preşedintele unităţii comandă: **„Unitate, pe loc repaus".**

Instructorul superior anunţă scopul adunării, apoi dă cuvîntul tovarăşului care va înmîna drapelul tricolor al taberei (activist de partid, U.T.M., fruntaş în producţie). La comanda instructorului superior de pionieri: **„Unitate, pentru primirea drapelului tricolor al taberei, drepţi!"**, preşedintele unităţii primeşte drapelul tricolor pe care-l sărută, se angajează în numele unităţii că-l va păstra cu cinste şi îl predă gărzii drapelului taberei.

Preşedintele unităţii comandă: **„Unitate, pentru ridicarea drapelului tricolor al taberei, fii gata!"** Drapelul este ridicat în sunetul trompetelor care execută onorul la drapel sau un cîntec despre patrie, despre partid sau pionieresc. În acest timp, toţi pionierii şi instructorii schiţează salutul.

Preşedintele unităţii comandă: **„Pe loc repaus"**. Instructorul superior dă cuvîntul directorului taberei care aduce la cunoştinţa pionierilor programul de activităţi al taberei. Preşedintele unităţii comandă: **„Unitate, drepţi!"**, se întoarce şi raportează: **„Tovarăşe instructor superior, adunarea pentru deschiderea festivă a taberei a luat sfîrşit".** Instructorul superior rosteşte chemarea, la care pionierii răspund schiţînd şi salutul. Preşedintele unităţii comandă: **„Unitate, pentru ducerea drapelului unităţii, fii gata!"**. Garda pleacă cu drapelul în sunetul tobelor, trompetelor sau al unui cîntec pionieresc.

CEREMONIALUL PIONIERESC DE RIDICARE ŞI COBORÎRE A DRAPELULUI TRICOLOR AL TABEREI

Fiecare zi de tabără se deschide cu ceremonialul de ridicare a drapelului taberei şi se închide cu ceremonialul de coborîre.

La ceremonialul zilnic de ridicare şi coborîre a drapelului taberei nu se mai aduce drapelul unităţii şi nici steagurile detaşamentelor.

La careul pentru ridicarea drapelului, garda se aşază cu drapelul taberei în faţa catargului.

Careul începe cu raportul preşedinţilor de detaşament prezentat preşedintelui unităţii. Preşedintele unităţii raportează instructorului de serviciu, apoi dă comanda de ridicare a drapelului taberei. După ridicarea drapelului, instructorul de serviciu rosteşte chemarea la care răspund pionierii.

Ceremonialul se termină cu comanda preşedintelui de unitate pentru ieşirea detaşamentelor din careu.

Tot în felul acesta se face şi coborîrea drapelului. Se dau rapoartele (înlocuindu-se cuvintele „pentru ridicarea drapelului" cu „pentru coborîrea drapelului"). Instructorul superior rosteşte chemarea, apoi drapelul taberei este coborît.

După coborîrea drapelului, cînd este necesar, instructorul de serviciu poate face o scurtă analiză a activităţii desfăşurate.

Se trece apoi la predarea şi primirea serviciului de zi pe tabără. La comanda preşedintelui unităţii: **„Unitate, pentru schimbarea serviciului de zi pe tabără, drepţi!"**, preşedintele detaşamentului care preia serviciul, instructorul, trompetistul şi garda care preia drapelul taberei se aliniază în faţa celor care predau serviciul de zi pe tabără.

Preşedintele detaşamentului care predă serviciul, schiţînd salutul, rosteşte: **„Tovarăşe preşedinte de detaşament, predau serviciul de zi pe tabără"**, iar preşedintele detaşamentului care preia serviciul, schiţînd salutul, spune: **„Tovarăşe preşedinte de detaşament, preiau serviciul de zi pe tabără"** Cei care au predat serviciul se îndreaptă spre detaşamentul lor. Instructorul de serviciu anunţă programul zilei următoare.

Ceremonialul se termină cu comanda preşedintelui de unitate pentru ieşirea detaşamentelor din careu.

Să culegem plante medicinale

Minunatele pajişti au nu numai flori care încîntă ochii, dar şi multe plante folositoare — plantele medicinale. Aşa că, pionierii Şcolii de 8 ani nr. 5 din Caracal au hotărît să se întreacă în culegerea acestor plante.

O frumoasă tradiție pionierească

ZIUA UNITĂȚII NOASTRE

Școala noastră este așezată chiar la începutul drumului care urcă spre Poiana Brașovului. Este un loc pitoresc, înconjurat de munți, de brazi, de verdeață.

Astăzi este o zi splendidă, cu soare, cu lumină multă, cu aer mirosind puternic a brad. Dimineața a plouat, dar acum a ieșit soarele. Și copiii din școala noastră trăiesc o emoție puternică — asta se vede din felul în care se adresează unul altuia, din freamătul specific așteptărilor.

Cu treisprezece ani în urmă s-a constituit, în orașul nostru, unitatea de pionieri în care lucrez. De atunci, mulți copii mi-au fost pionieri. Le-am cunoscut tuturor bucuriile, preocupările. Apoi, au plecat din școală... Azi sînt oameni care muncesc cu multă răspundere acolo unde i-au purtat pașii vieții. Unii dintre ei mai vin și acum pe la școală, iar alții sînt instructorii pionierilor școlii în care au învățat și ei...

Dar nu asta vreau să spun. Unitatea de pionieri din școala noastră împlinește astăzi 13 ani. Astăzi e ziua ei de naștere. Peste cîteva clipe, adunarea festivă va începe. Eu voi încerca să observ atent și cît voi reuși mai calm tot ce se petrece. Deși îmi este greu, pentru că, oricum, într-un fel, nu sărbătoresc numai ziua unității, nu mă emoționez numai pentru emoția copiilor mei, ci și pentru faptul că, aproape cam tot de atîția ani cît numără unitatea, sînt și eu instructoare aici.

Ceremonialul pionieresc a început. În sală, la fel de mișcați stau invitații: primul instructor superior de pionieri, prima președintă de unitate, primii instructori de detașamente, primii pionieri. Din mulțimea de copii iese în față școlarul Cocuț Ion, din clasa I. Are în brațe un buchet enorm de lalele și cu vocea plină de emoție felicită unitatea de pionieri: „Dragi pionieri! Cu ocazia aniversării a 13 ani de la înființarea unității de pionieri din școala noastră, vă felicităm călduros, noi, cei mici, din clasa întîi, și vă dorim să obțineți multe succese! Vă dorim, de asemenea, să nu ne uitați pe noi, cei mici, și să ne ajutați să devenim harnici și vrednici pionieri ai patriei noastre".

Vorbește apoi, amintindu-și cu drag zilele de muncă cu pionierii, primul instructor superior, tovarășul Nineonici Stelian, inginer la C.F.R. Și, încet-încet, ca într-o mică istorie, sînt evocate copiilor de către tovarășii Popa Aurelia — prima președintă de unitate, apoi instructoare de detașament — și alți tineri muncitori, foști pionieri, file din istoria unității de-a lungul celor 13 ani.

A fost o zi de neuitat, ziua în care am sărbătorit ziua de naștere a unității noastre. Pionierii din clasa a VII-a peste puțin timp ne vor părăsi îndreptîndu-se spre profesiunea aleasă. Dar nici ei, și nici cei mai mititei elevi ai școlii, nu vor uita această zi. A fost aniversarea noastră, a tuturor.

MELANIA DOMINTE
instructor fruntaș
Școala de 8 ani nr. 1
Brașov

Însemnări despre...

...o adunare

În școală e liniște. Doar pe coridoare trec, din cînd în cînd, grăbiți și preocupați, pionieri din detașamentul claselor a VII-a. Să nu credeți cumva că au examene. Nu! Azi, detașamentul lor are o adunare deosebită la care i-au invitat pe directorul școlii de mecanici agricoli și pe directorul S.M.T.-ului din comună. Azi au de discutat probleme interesante, de viață.

— Iată-ne absolvenți, s-a ridicat în adunare unul dintre pionieri. Înainte de a păși în viață vrem să ne sfătuim cu dv., profesorii noștri, cu cei cu care am muncit ani și ani. Eu unul m-am gîndit să urmez școala de mecanici agricoli din comună. Am și vizitat-o...

De aici, discuția s-a înflăcărat. Copiii vizitaseră aproape toți școala din comună. Dar, cineva făcu o propunere: „Ce-ar fi să mergem și la S.M.T.-ul din Ceacova?"

...o vizită

...la școala de mecanici agricoli și la stațiunea de mașini și tractoare din Ceacova poate fi plină de învățăminte și-au zis copiii. Și așa a fost! După ce au vizitat clasele, biblioteca, cei mai mulți au rămas în atelierul școlii. Aici, elevii lucrează la strunguri și la o serie de alte mașini sub îndrumarea atentă a maiștrilor... Apoi, s-au oprit la expoziția școlii unde le-au atras atenția piesele de lăcătușărie executate cu migală de elevi în orele de atelier. După aceea i-au admirat pe cîțiva elevi din anul trei care conduceau cu pricepere tractorul. Poate că acesta a fost momentul cel mai emoționant. Să ai doar 17 ani și să conduci tractorul, e ceva!

...și despre viitorii tractoriști

Întorși acasă, pionieri și elevi ca Suciu Ilie, Bulboacă Petru, Bălăneanu Gheorghe, Jalean Petru, Chirilean Gheorghe și mulți alții s-au hotărît să meargă la Școala de mecanici agricoli. Acum S.M.T.-ul din comună este în plină dezvoltare, în curînd își va mări parcul de tractoare așa că noile cadre sînt așteptate cu nerăbdare.

Celor aproape 30 de pionieri și școlari care vor merge la școala de mecanici agricoli le urăm succes la examenul de admitere și, bineînțeles, în însușirea frumoasei meserii de tractorist.

LIDIA VIȘAN

Zi de sărbătoare

Este serbarea de sfîrșit de an. Și, ca întotdeauna la un astfel de eveniment, copiii, îmbrăcați de sărbătoare, sînt veseli, emoționați. În sala de festivități, la ferestre, la intrarea în școală, peste tot strălucesc vesele, în soare, florile, părtașe parcă și ele la bucuria celor care au încheiat cu bine un nou an școlar...

Ușa unei săli este larg deschisă. Acolo, panourile, mesele sînt acoperite cu obiecte lucrate de ei toți. Rochițele, șorțulețele, broderiile făcute cu răbdare și migală de fete, instrumentele, uneltele, obiectele realizate de către băieți la traforaj. Tanțău Mariana, dintr-a VII-a, președinta unității, cunoaște bine povestea fiecăruia dintre aceste obiecte. Acum însă îi place să mai mîngîie cu privirea încă o dată totul. Zărind cleștii aceia complicați, strălucitori, parcă-i vede și pe cei doi prieteni — Niculescu Călin și Tănase Ilarie — aplecați deasupra mesei de lucru, cu schema și calculele în față, mînuind pila și ciocanul. Amîndoi au hotărît să meargă la școala profesională, să se facă strungari. Dar nu numai ei au terminat cu bine școala, ci toți cei 55 elevi ai detașamentului claselor a VII-a. „Nici un corigent, nici un repetent" a fost hotărîrea pionierilor Școlii de 8 ani nr. 11 din București de la începutul anului. Cu toții și-au respectat cuvîntul. Dacă lui Călin îi era greu la matematică sau la fizică, imediat Rodeanu Cezar îi sărea în ajutor. Sau dacă Vasilescu Lili nu înțelegea la chimie, atunci Popescu Natalia se oferea îndată să-i explice, pînă ce totul îi devenea clar. Așa s-a făcut că toți proaspeții absolvenți ai claselor a VII-a se bucură de respectul întregii unități. Cei mai mulți vor da examene la școlile profesionale. Și, desigur, notele lor de 8, 9 și 10 vor fi o bună carte de vizită.

Ar fi nedrept însă să vorbim numai de cei din clasele a VII-a. Pionierii din clasele a V-a și a VI-a au venit și ei la sărbătorirea sfîrșitului de an cu frumoase daruri — note foarte bune: Olinici Alexandrina, Suroiu Mihai, Scarlat Angela, Andreescu Cristian.

Dar acum, liniște — a început serbarea! Și glasuri vesele de copii înalță cîntece de mulțumire partidului drag pentru minunata copilărie, pentru viitorul luminos care îi așteaptă.

E. TOFAN

ÎȘI IUBESC ORAȘUL NATAL

O după-amiază a unei zile obișnuite. Pe străzile din centrul orașului e multă animație. Orădenii au ieșit la plimbare sau după cumpărături.

În fiecare loc aglomerat din oraș, poți zări, în mijlocul străzii, un pionier. Astăzi sînt de serviciu pionierii Simuț Octavian, Bejenaru Anton, Facsinai Acațiu, Balog Gheorghe și Suta Octavian, fiecare rămînînd la post cîte o oră și jumătate. Mîine, în locul lor vor veni Rusu Aurel, Brauns Gheorghe, Vidal Paul, Petrescu Lucian, Kaufan Gheorghe și alți pionieri dintre cei mai buni la învățătură.

Dacă cineva încearcă să traverseze strada nereglementar, pionierul fluieră și-i cere politicos să treacă prin locul rezervat pietonilor. Unii cetățeni, încă înainte de a coborî de pe trotuar, îi întreabă prin semne dacă e sau nu voie să treacă și numai după ce... primesc încuviințarea pionierului, traversează. Acești copii îndeplinesc o muncă obștească de mare răspundere: ajută organelor de miliție la reglementarea circulației. Un lucru bun este că pionierii se obișnuiesc ei înșiși să respecte regulile de circulație și îi învață aceasta și pe colegii lor.

În tot orașul, pe străzi mai mult sau mai puțin aglomerate, la aceleași ore, sînt întîlniți alți pionieri, care se plimbă în sus și în jos, doi cîte doi, veghind la respectarea curățeniei. Sînt tot dintre cei mai buni la învățătură, ca Stoica Tudor, Berger Adalbert și Morvai Nicolae.

La un chioșc de răcoritoare de pe strada Republicii, o tovarășă desface un pachet de biscuiți lăsînd să-i cadă ambalajul. Pionierul Tudor Stoica grăbi pasul și, ajungînd-o, o făcu atentă. Femeia, îmbujorată la față, își îndreptă pe dată greșeala.

Pe o stradă alăturată, în fața unui magazin, se descărca marfă. De la ambalaj au căzut mai multe hîrtii și cartoane. Intervenția pionierilor a fost binevenită și în acest caz ei au luat parte la curățirea locului.

Inițiativa pionierilor din Oradea, de a ajuta la respectarea regulilor de circulație și la păstrarea curățeniei este bună și folositoare.

O inițiativă bună

ANA IOANID

OAMENI ȘI BRAZI

Reportaj

Ca să ajungi pînă la gura de exploatare „Tocila", acolo unde își are locul de muncă brigada complexă de la Întreprinderea forestieră Frasin, condusă de comunistul Victor Crăciun, e o cale bună de mers. Mai întîi trebuie să părăsești, cam prin dreptul satului Molid, șoseaua care • leagă Gura Humorului de Cîmpulung și apoi să te avînți în sus, vreo 10—12 kilometri, pe un drumeag străjuit de o parte și de alta de coamele înverzite ale munților.

Cam pe la jumătatea acestui drum, într-o poieniță, îți apare în cale o cabană construită din bîrne groase. Bădia Lisandru, cabanierul, te îmbie binevoitor : „Poftiți, poftiți". Cabana este spațioasă și luminoasă. De jur împrejurul pereților, se află, rînduite „la milimetru", paturi, iar pe fiecare dintre ele este cîte o saltea, cîte un cearșaf alb ca laptele, cîte o plapumă. Într-un colț al cabanei, pe o poliță, se află un ceas deșteptător și un aparat de radio cu tranzistori. Iar alături, într-un alt dulap — cărți : „Mama" de M. Gorki, „Moromeții" de Marin Preda, broșuri despre „Exploatarea forestieră". Ce-i aici, te întrebi mirat, cabană pentru turiști ? Bădia Lisandru te lămurește de îndată :

— Este dormitorul brigăzii lui Crăciun.

Oare cu vreo 15—20 de ani în urmă cum or fi trăit muncitorii pădurilor ? Tot bădia Lisandru te lămurește, căci el „s-a cununat cu pădurea" de la 12 ani. El cunoaște Carpații „ca-n palmă". Și peste tot viața „țapinarului", pe vremea cînd la cîrma țării se aflau capitaliștii și moșierii, era aceeași: o viață de cîine. Își încropea o colibă din cetină, își așternea cetină, se învelea cu cetină, iar cînd avea o bucată de mămăligă și o ceapă — mînca, cînd nu — răbda. În schimb, ploile și vîntul îl biciuiau ani și ani în creierul munților.

— Ce să mai pomenim de trecut ? ! se oțărăște bădia Lisandru. Păi pe vremuri „țapinarul" n-avea nici măcar acasă la el un țol prăpădit cu care să se învelească ; cum putea atunci să aibă în pădure saltea, cearșaf, plapumă ?

Vreo doi kilometri mai sus de cabană am dat de muncitorii brigăzii. Sînt, cu toții, 24 de oameni zdraveni, înalți ca brazii din jur. Cei mai mulți dintre ei abia au depășit 30 de ani. Ploua mărunt, dar oamenii, îmbrăcați cu haine de protecție, continuau să lucreze fără să se sinchisească prea mult de ploaie. Echipa de încărcători, condusă de candidatul de partid Damian Mihalea, aranja buștenii într-o autoremorcă. Tinerii Ion Rusu și Ion Secman, „drujbiștii", cum li se mai spune în brigadă, secționează buștenii cu ajutorul fierăstraielor mecanice „Drujba", iar alți cîțiva muncitori, sub îndrumarea sortatorului Ștefan Popescu, aleg lemnul bun pentru celuloză.

Se muncește din plin și cu avînt. Și e firesc. Brigada vrea să trimită la fabrică, la Frasin, cel puțin cu cîteva zile înainte de termen ultimul metru cub de lemn din cei peste 8.000 cîți au avut de exploatat în această parcelă.

I. ANDREI

SECERIȘ

De-aici și pînă hăt, în zarea-albastră,
Cît vezi cu ochii e cîmpia noastră.
E ca o mare-ntinsă ce mă-mbie
În valul ei cu creastă aurie.

Hei, marea mea ! Sosi sărutul verii
Și-ți ies în larg, cîntînd, corăbierii.
Să-i legeni cînd vîslesc să scoată, pline,
Năvoadele cu aur și rubine !...

Tu știi dorința mea de pionier ?
Aș vrea să fiu și eu corăbier
Și să vîslesc pe valul ce mă-mbie
Pe-ntinsul tău de rod și bucurie.

Dar iată, mare, valu-ți unduiește :
La orizont, o navă se ivește !
Catargu-i roșu — arde-n el lumina.
Se-ncepe secerișul cu combina...

Ura, salut voios de pionier !
Aș vrea, acum, să fiu combainier !...

M. CĂLIN

Prisaca din pădure

Apropierea de tainica împărăție a albinelor ne-o anunță nu numai sprintenele culegătoare de nectar ieșite în întîmpinare, dar și parfumul florilor de tei pe care le împresoară jucăușele.

O femeie oacheșă, îmbrăcată într-un halat alb, dă drumul la o canea instalată în pîntecele unui butoi. Pe un jgheab subțirel și lung, șerpuiește firul albăstrui de apă limpede.

Albinele roiesc în jurul femeii îmbrăcate în alb, i se așază pe umeri, pe păr, se rînduiesc în ordine să guste din răcoarea apei cristaline.

— Le place numai apa proaspătă, spune apicultoarea, comunista Eugenia Gologan. Așa că am grijă să le-o împrospătez mereu, adaugă fosta elevă a școlii profesionale apicole.

Mai departe, în desișul întinsei păduri de aci, de la Malul Spart, regiunea București, sute și mii de stupi. Da, mii... Sînt aduși aci stupi din multe gospodării de stat și colective din regiune. De la Cioroгîrla, Titu, Bălteni.

— Acum avem culesul de tei, îmi explică tehnicianul apicol Victor Barbu. Pădurea aceasta uriașă, în care predomină teiul, condițiile create de Ocolul silvic de aci, ne dau posibilitatea să obținem peste 20 kg miere de la fiecare stup, la acest al doilea cules.

— Adică ?

Păi, de obicei se obțin trei recolte — sau culesuri, cum se mai numesc — pe an. Prima recoltă a fost la floarea de salcîm. Peste cîteva săptămîni obținem a treia recoltă, la floarea-soarelui și la cea de izmă, care crește din belșug în lunca Dunării. După cum vedeți, apicultura e un nesecat izvor de belșug pentru gospodăriile colective și de stat și, totodată, o meserie foarte frumoasă, pe care o pot îmbrățișa mulți dintre tinerii absolvenți ai clasei a VII-a. Noi așteptăm pe cît mai mulți dintre ei în împărăția albinelor !

AL. DINU IFRIM

„Bijuterii" de... sticlă

La 19 iunie, cu 11 zile înainte de termen, colectivul Fabricii de sticlă „București" din Capitală a îndeplinit planul de producție pe primul semestru al anului, realizînd în plus peste 30.000 articole de sticlărie. În aceeași perioadă, productivitatea muncii a crescut cu 2 la sută față de plan, iar economiile realizate s-au ridicat la 125.000 lei.

Fotografiile de față vă prezintă cîteva aspecte din activitatea muncitorilor de la această întreprindere.

În prima fotografie iat-o pe comunista Alexandrina Manea, de la secția ș[illegible] dintre harnicele muncitoare ale fa[illegible]

Specializat în sculptura în sticlă, Aurel Nicolae (fotografia a doua) [illegible]ește să împodobească vazele cu [illegible]

Ultima fotografie vă prezintă un[illegible] număratele obiecte produse aci.

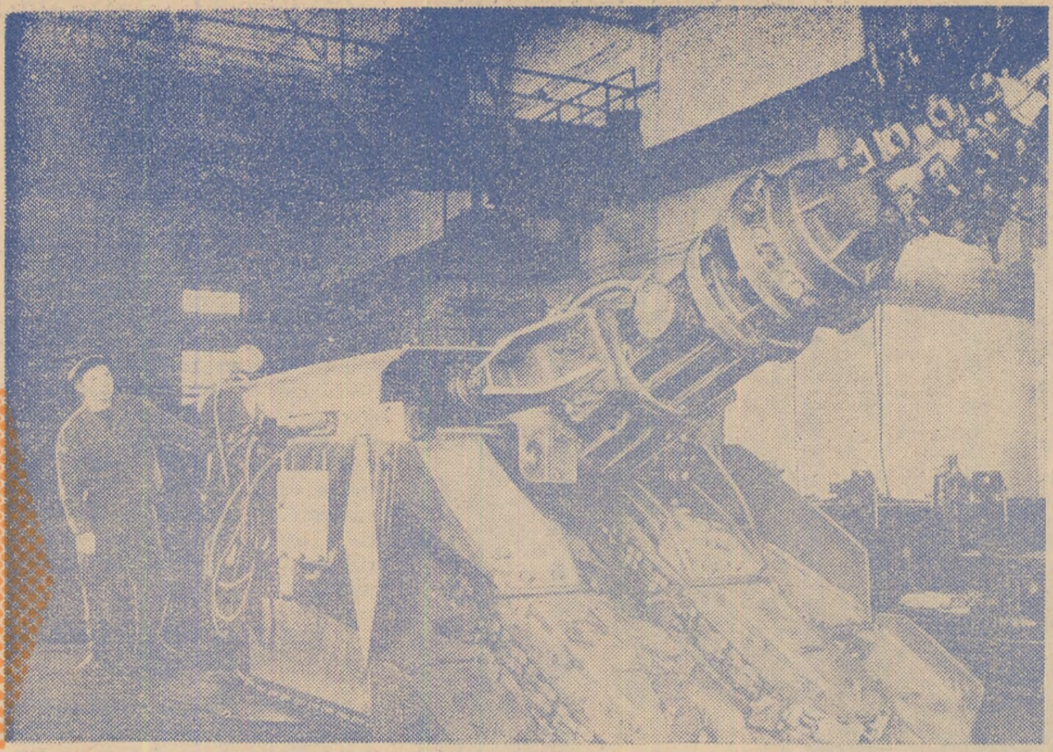

1

2

Un gigant agregat minier

Noul tip de combină minieră de mare productivitate creată în U.R.S.S. la uzina de utilaj minier „Kirov" din Kopeisk, regiunea Celiabinsk.

Foto : TASS

Locotenentul Stepanov a fost găsit...

La începutul anului trecut, în revista „Nedelea", suplimentul săptămînal al ziarului „Izvestia", a apărut articolul „Unde vă aflați, locotenente Stepanov ?", scris de corespondentul radiodifuziunii romîne la Moscova, Al. Stark.

Este acel locotenent Mihail Dmitrievici Stepanov pe care îl cunosc foarte bine locuitorii Iașului și care a fost amintit în filme și reportaje despre țara noastră. Numele lui se află pe numeroase clădiri ale Iașului sub inscripția „Nu sînt mine". Această inscripție datează din zilele de 22 și 23 august 1944. Înainte de a se retrage din Iași, fasciștii au minat clădire cu clădire. Datorită eroismului locotenentului Stepanov și al tovarășilor săi, multe edificii din Iași care reprezintă o valoare istorică și arhitecturală au fost salvate. Inscripția „Nu sînt mine" și semnătura lui Stepanov se află și într-o încăpere a Bibliotecii universitare din Iași. Nimeni nu cunoștea însă soarta eroului sovietic.

În ultimul număr al revistei „Nedelea" a apărut articolul „Stepanov a fost găsit", însoțit de două fotografii ale eroului. Mihail Dmitrievici Stepanov, decorat pentru faptele lui eroice în timpul războiului cu ordinele „Steaua Roșie" și „Apărarea patriei", locuiește în orașul Kirovograd.

Iată ce a declarat la telefon tov. Mihail Dmitrievici Stepanov corespondenților Agerpres și radiodifuziunii romîne la Moscova : „Sînt emoționat de faptul că în Romînia oamenii își amintesc de mine. Aș vrea să transmit un salut călduros locuitorilor Iașului. Știu că delegația de partid și guvernamentală sovietică în frunte cu tovarășul Hrușciov a făcut primul popas pe pămîntul romînesc în orașul de care mă leagă atîtea amintiri. Prietenia romîno-sovietică care s-a manifestat din nou cu atîta sinceritate în zilele vizitei delegației sovietice în țara dv. a fost cimentată în lupta noastră comună împotriva fascismului. Îmi amintesc că atunci, la Iași, fasciștii camuflaseră minele cu multă minuțiozitate. Dar datorită măiestriei tovarășilor mei, ele au putut fi descoperite. La Iași și-au dat viața doi prieteni ai mei, geniștii Skvorțev și Matveev".

Algeria să fie a algerienilor

Ne mai desparte puțin timp de ziua referendumului ce va avea loc în Algeria. Algerienii, care au avut atîta de suferit de pe urma colonialiștilor francezi, vor vota pentru autodeterminare, pentru ca la conducerea viitorului stat algerian să vină reprezentanți ai poporului algerian, capabili să facă țara să pășească hotărît pe drumul progresului economic și social.

In satele algeriene, populația ia parte masiv zilnic la mitingurile electorale ținute de ofițeri ai armatei de eliberare și de conducători ai F.N.L.

Spumegînd de furie, cei mai sălbatici dintre colonialiștii francezi, O.A.S.-iștii, continuă să pîrjolească pămîntul Algeriei, continuă să-i asasineze pe algerieni, să le incendieze spitalele, școlile, locuințele... Curînd însă, bandiții fasciști din O.A.S. vor începe să primească lovituri serioase căci după 1 iulie puterea în Algeria va fi preluată de algerienii înșiși. Dovadă că cei mai înrăiți dintre colonialiști se tem este aceea că ei au început să fugă în Franța, temîndu-se de mînia poporului algerian.

Or, în Franța, oasiștii se bucură de complicitatea multora dintre cei care reprezintă autoritățile franceze — primari, prefecți, ofițeri și chiar miniștri și deputați. Ei vor să legalizeze în Franța organizația lor fascistă O.A.S.

Muncitorii francezi însă, Partidul Comunist Francez, celelalte organizații progresiste vor da riposta cuvenită acestor urmași ai lui Hitler.

La Helsinki, capitala Finlandei, s-a deschis recent o expoziție închinată celui de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților

Finlanda, țara celor 1 000 de lacuri, cum i se mai spune, este locul unde se vor întîlni anul acesta reprezentanții tineretului de pe toate meridianele globului. La această grandioasă manifestare își vor trimite mesajele lor de pace sute și mii de copii din cele mai diferite țări ale lumii. Expoziția internațională de desene cu tema „Prietenia între popoare", organizată în cadrul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, le oferă copiilor un minunat prilej de a-și exprima încă o dată dorința de a trăi în pace și prietenie. Fie că vor fi executate cu creionul sau în tuș, cu cărbunele sau pensula, fie că vor înfățișa scene din munca pașnică a părinților și fraților lor, aspecte din lupta pentru pace, ori momente ale prieteniei ce-i leagă pe oamenii muncii de pretutindeni în lupta pentru viitorul lor și al copiilor lor, miile de desene ce se vor întîlni la Helsinki vor avea aceeași idee înălțătoare : dorința fierbinte a copiilor din lumea întreagă de a trăi în pace și prietenie, de a-și împlini visurile într-o lume fără războaie.

Tuturor participanților la această expoziție — copii sub 15 ani — li se vor decerna diplome, iar cele mai bune lucrări vor fi premiate. Se prevede cu acest prilej să fie distribuite 5 medalii de aur, 15 premii I și circa 200 de premii speciale.

Cînd se lasă înserarea...

— ...Ce faci tu, Hans, cînd se întunecă ?

— De cele mai multe ori, abia atunci îmi încep munca.

— ?...

— ...Pe-nserat ies domnii și doamnele la plimbare. Îi urmăresc și le ghicesc dorințele din priviri : dau fuga să le cumpăr un buchet de flori, scot plușul din buzunar să le lustruiesc o pată imaginară de pe pantofi, chem un taxi... mă rog, văd și eu de la caz la caz.

Îl privesc pe Hans — simpatic băiat. Și dezghețat ! Pentru cei aproape 15 ani ai săi — cunoaște multe lucruri.

— Lucrezi pînă tîrziu ?

— Uneori mă prind ceasurile 2—3. Și ce mai alerg !...

— Cîștigi bine ?

Hans surîde.

— Aș putea cîștiga ceva bani, dacă...

Mi-arată șirul de băieți, cocoțați ca și el pe gardul de beton al părculețului. Abia atunci îmi dau seama că, uitîndu-te mai atent la șirul de puștani, ai impresia că-l vezi pe Hans multiplicat în 10, 15... sau poate chiar în 20 de exemplare.

Cutez, totuși :

— ...ai putea cîștiga, dacă ?...

— ...dacă aș fi numai eu. Așa, trebuie să-mpărțim cîștigul. Doar fiecare trebuie să trăiască.

— Mda, sînteți cam mulți...

— Mulți ?! surîde iar Hans. Aci sînt numai o parte. Dar mai sînt și pe-alte străzi. Ăștia, ca să zic așa, sînt ai noștri. Ne-înțelegem ușor. Cu ăilalți ne batem...

— Așa ! Dar de dormit unde dormi... unde dormiți ?

— Simplu, în parcuri. În ganguri, cînd plouă. Da'ne rămîne atît de puțin timp pentru somn !...

— Toate bune, Hans, dar părinții tăi ce zic ?

— Ha, asta-i bună : părinții ?! Păi n-am părinți ! Și nici ăștia n-au părinți ! E, dacă ar fi trăit tata !...

Un polițist țeapăn, cu un aer marțial, traversează strada. Șirul de puștani l-au zărit. Un șuierat scurt și dispar toți în zidul de verdeață al parcului. A dispărut și Hans. Rămîn numai eu. Privesc undeva, pe deasupra caselor, spre impunătoarea clădire a Senatului vest-berlinez. Privesc și mă gîndesc : ce bine ar fi pentru Hans și prietenii lui dacă senatul ar aloca pentru cămine numai o parte din banii cheltuiți pentru spionaj împotriva R.D.G. și pentru înarmare. Ziarele însă, aduc altfel de vești : *„Senatul vest-berlinez a alocat noi fonduri pentru înarmare", „Caporalul Rheinhold Huhn din poliția de frontieră a R. D. Germane a fost ucis pe Jerusalemstrasse de un spion strecurat din Berlinul occidental ; avînd acoperită retragerea de polițiști vest-berlinezi, spionul s-a retras printr-un tunel în Berlinul occidental"*...

Așadar, banii care să asigure lui Hans și altora ca el o copilărie liniștită — sînt dați spionilor, polițiștilor, tuturor celor care urzesc comploturi împotriva R. D. Germane.

Sărmane Hans, n-ai ce aștepta de la senatorii orașului tău !...

W. Z.

uit, una
icii.
temistul
s adu-
flori.
din ne-

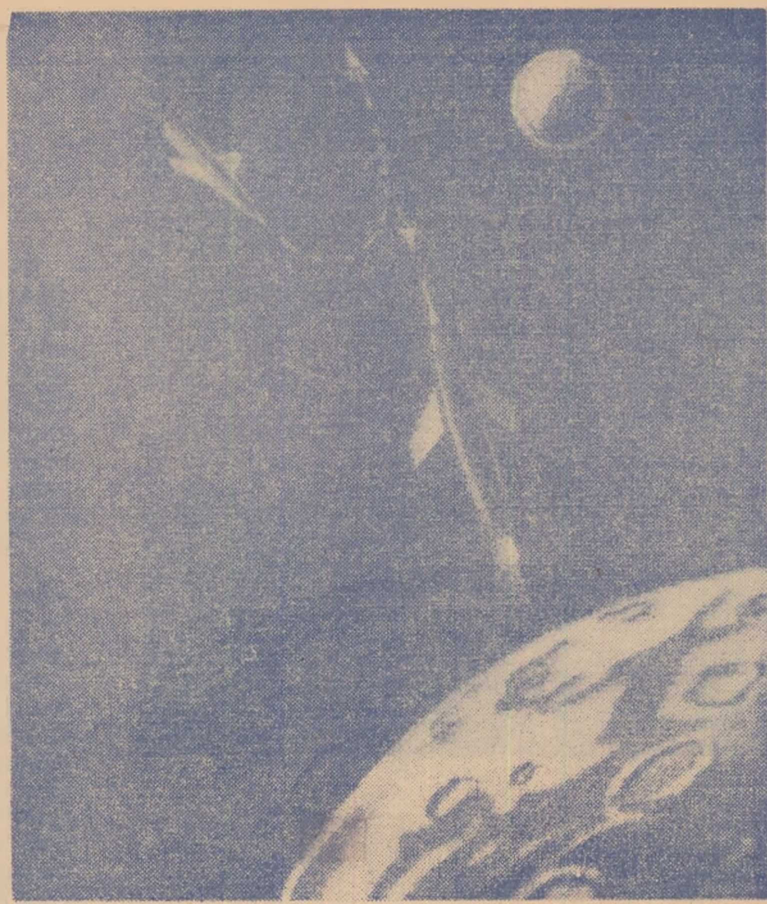

3

Fotoreportaj : GR. PREPELIȚĂ

În întrecere cu lumina

Fotonul la lucru

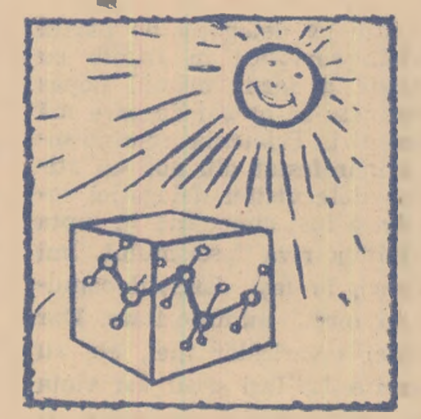
Nu o dată ne imaginăm cum va arăta tehnica viitorului. Astăzi mai mult decît oricînd, stăpînind un bagaj bogat de cunoștințe privind atomul și alcătuirea lui, putem prevedea cîteva din realizările viitorului apropiat.

Organizarea internă a atomului este foarte interesantă: un nucleu în jurul căruia roiesc pe orbite, întocmai ca planetele în jurul soarelui, electronii.

În ultima vreme fizicienii au descoperit în acest pitic al naturii — atomul — pe lîngă energia atomică cunoscută, o nouă formă de energie, provocîndu-se saltul electronilor forțat de pe o orbită pe alta. Această energie care apare sub forma unei energii luminoase puternice, strălucitoare, este denumită energie *fotonică*. Cu cît este mai puternic saltul electronului de pe o orbită pe alta, cu atît este mai mare și energia fotonică. Pentru a vă face o imagine este suficient să arătăm că roșul este corespunzător energiilor fotonice mici, iar lumina violetă — energiilor mai mari. Aici apare extraordinarul ce pînă acum nu era destul de cunoscut și explicat: folosind salturile electronilor de pe o orbită pe alta, putem produce lumină de culori și energii dorite. Putem realiza lumină la cerere, putem folosi cum dorim acest izvor energetic nou ascuns vreme de milenii în interiorul materiei. Mișcîndu-se cu viteze extraordinar de mari de pe o orbită pe alta, electronii — și deci și atomii pe care aceștia-i compun — realizează de fapt o mișcare vibratorie extrem de rapidă pe care ochiul nostru o sesizează ca o mișcare continuă datorită frecvenței ei foarte mari. După cum un film de cinematograf rulat cu o viteză și o frecvență corespunzătoare ne dă iluzia mișcării personajelor, tot așa și o mișcare cu o frecvență corespunzătoare a luminii ne dă iluzia luminii continue.

Această nouă formă de energie, a cărei existență era semnalată de mult, însă abia acum descoperită, cucerește tot mai numeroși adepți.

Cu ajutorul unui bastonaș de rubin sintetic se poate produce, utilizîndu-se energia fotonică, o lumină de un milion de ori mai puternică decît aceea produsă de o suprafață identică din soare. Folosindu-se energia fotonică în substanțe sintetice minuscule, se pot acumula energii de intensități luminoase uriașe, în care lumina poate parcurge într-o singură secundă distanța astronomică de 180.000 km. Este de-a dreptul uimitor cum cu elemente de tipul unor baterii minuscule, avînd o suprafață cu un sfert de cm^2, se emit impulsuri luminoase de puteri de peste 10 kW. Energia fotonică permite construirea unor acumulatori minusculi cu puteri și intensități uriașe.

Cercetările recente ale savanților sovietici au arătat încă un lucru foarte interesant: energia fotonică este de peste 100 de ori mai puternică decît energia rezultată de pe urma unei reacții termonucleare, adică a unei reacții cu degajări de căldură.

Închipuiți-vă, fără a fi specialiști în fizica nucleară, ce avantaje mari reprezintă energia fotonică față de energia termonucleară. Energia fotonică cere construcții simple, fără instalații complicate și costisitoare. În plus, energia fotonică va putea pune în mișcare motoare cu viteze încă neatinse pînă astăzi. Ea va pune în mișcare viitoarele nave cosmice, fiind una din cele mai corespunzătoare forme de energii din cele cunoscute pînă în prezent.

Oamenii sovietici — cei care au inaugurat primii în lume zborurile cosmice — studiază posibilitatea realizării unui motor fotonic, motorul care, acționat fiind de energia fotonică, să pună în mișcare viitoarele nave cosmice. Cum va fi acest motor sau ce se știe despre el? Deocamdată un lucru se știe sigur: va fi mult mai simplu atît în construcție cît și în dirijare, va fi mai economic și va ocupa un spațiu cît mai mic în volumul navei cosmice.

Perspective...

Descoperirea energiei fotonice deschide un drum nou în fizica și tehnica viitorului. Ea va putea permite radiotehnicienilor să lucreze în viitor cu unde extrem de fine și să emită pe lungimi de undă foarte apropiate sute și mii de posturi. Aceasta se va putea realiza cu ajutorul unor acumulatori sau elemente electrice care să utilizeze energia fotonică. De asemenea, se deschide calea spre telefonia și telegrafia optică la distanțe mari. Emiterea unor semnale luminoase de intensități uriașe va permite telegrafia la orice distanță. Se vor putea recepționa semnale luminoase de pe navele cosmice și se vor putea realiza comunicații între nave prin semnale luminoase.

Desigur că viitorul ne va oferi și alte surprize, pe care astăzi încă nici nu le bănuim, însă pe care le așteptăm. Mai devreme sau mai tîrziu, primul motor fotonic va mîna încă o navă spre spațiul interstelar. Dacă asupra datei nu putem preciza, putem fi siguri că primul motor fotonic ce va zbura spre cosmos va fi realizat de știința sovietică, de omul sovietic care construiește cu pasiune și elan nestăvilit comunismul.

Ing. A. LISEANU

NOUTAȚI TEHNICE DIN U. R. S. S.

CEA MAI LUNGĂ CONDUCTĂ DIN LUME

Cea mai lunga conducta de petrol din lume va fi aceea aflata acum în curs de construcție în Uniunea Sovietica, în regiunea Volga-Ural, între Tuimazi și Irkutsk, care va avea în total 3.700 km. Pîna acum s-au construit din această conducta circa 2.000 km începînd din anul 1955, pe traseul de la Ufa la Omsk. De aci conducta va fi prelungita, prin Novosibirsk, pîna la Irkutsk, urmînd sa aprovizioneze vestul și estul Siberiei și sa faca cu putința crearea la Omsk și la Irkutsk a unor mari distilerii de petrol și industrii chimice.

CEL MAI MARE POD DIN EUROPA

Lînga Saratov se construiește cel mai mare pod din Europa. Este vorba de podul peste fluviul Volga pentru transportul auto, care are o lungime de 3 km. Noul pod va lega Saratov de orașul Engels și de marile grînare de dincolo de Volga.

Podul de la Saratov este neobișnuit nu numai prin proporțiile sale uriașe. Construcțiile lui, atît cele de sub apă, cît și cele de deasupra apei, vor fi executate din beton armat pretensionat. În construcția podului sînt folosite și alte procedee tehnice noi.

MAGNETOFON DE TELEVIZIUNE

În Uniunea Sovietică a început producerea unui magnetofon destinat înregistrarii magnetice a imaginilor pentru tehnica televiziunii. Banda pe care se înregistreaza imaginea și sunetul are o lațime de 70 mm și o grosime de 55 microni. Pe o banda se poate imprima un program de o ora. Imaginea reprodusa de pe banda are o capacitate de distingere buna.

TELEVIZOR CU ECRAN MOBIL

O construcție originala o are receptorul de televiziune „Ucraina" cu ecran mobil. Televizorul este prevazut cu 12 canale, reglare de la distanța, ecran de 470x360 mm, cu unghiul de difracție de 110°.

NOUTAȚI TEHNICE DIN U. R. S. S.

Ce trebuie să facă micii naturaliști în luna iulie pe loturile experimentale

În grădina de legume *se recoltează castraveții timpurii și se eliberează terenul pentru o altă cultură; se face săpăligirea a III-a la ceapă și usturoi; se începe recoltarea semințelor de salată și spanac; se fac prașila a II-a la tomate, ardei, vinete, copilitul al II-lea la tomate și stropitul al II-lea la tomate, vinete, castraveți; se recoltează varza de vară și se curăță terenul; se începe recoltatul tomatelor, ardeilor și vinetelor; se seamănă fasole și mazăre în culturi de toamnă pentru conserve; se seamănă ridichile de iarnă; se irigă și se prășesc vărzoasele de toamnă (varză, conopidă, gulie).*

În pepiniera de pomi *se aplică prașile la nevoie; se strîng sîmburi de cireș, corcoduș, zarzăr etc.; se pregătesc puieții de pomi pentru altoit; se altoiesc sîmburoasele (cireș, vișin, prun, cais, piersic etc.); se scot cepii pomilor altoiți în vara anului trecut; se ciupesc lăstarii de pe altoiul de un an și se scot la inel ramurile laterale.*

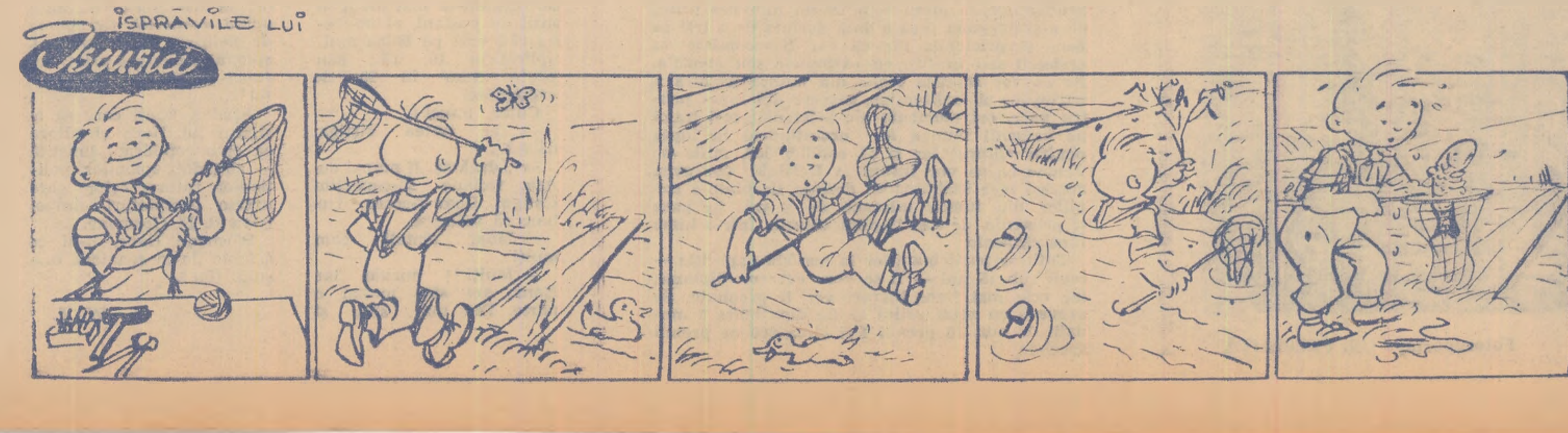
În livada de pomi *se aplică prașile în funcție de necesități: se aplică îngrășarea suplimentară; se iau măsuri de aranjare a proptelelor în livezile cu rod bogat; se continuă cu strîngerea și distrugerea fructelor căzute; se continuă cu recoltarea de cireșe și vișine; se recoltează soiurile timpurii de pere, mere, prune, piersici și caise; se aplică tratamentele de combatere a bolilor și dăunătorilor la avertizare.*

În plantațiile de vii *se efectuează prașile la nevoie; se leagă, se plivesc și se cîrnesc lăstarii; se aplică îngrășarea suplimentară a viei; se aplică stropiri cu zeamă bordeleză 1 la sută pentru combatarea manei și prăfuiri cu sulf pentru combaterea făinării viței de vie; se culeg soiurile de struguri cu coacere foarte timpurie și timpurie.*

În grădina de flori *se scot din pămînt bulbii de narcise, crini și lalele; se pregătește terenul pentru plantatul bulbilor de crin; se plantează bulbii de crin; se fac toate lucrările agrotehnice (săpat, plivit, prășit, udat etc.); se recoltează flori; se recoltează sămînță de flori; se seamănă panselele, părăluțele, garofițele și nu-mă-uita; se repică semănăturile în răsadnițe reci sau pe brazde afară; se fac butași de tot felul.*

Ing. I. ROVENȚA
Șeful Stațiunii micilor naturaliști — Palatul pionierilor București

Să discutăm despre colegialitate

Într-o zi de primăvară

Odată, am mers să dăm o mînă de ajutor pe ogoarele gospodăriei agricole colective. Eram bucuroşi şi nerăbdători să ne dovedim fiecare priceperea. Ne-am gîndit cum să ne organizăm şi, în cele din urmă, ne-am ales fiecare o anumită porţiune. Era vreme frumoasă, soare, primăvară — şi treaba mergea cu spor. Dar Pavel Ion lucra şi nu prea... Mereu îşi găsea ceva de făcut: ba dădea fuga nu ştiu unde, ba îi atrăgeau atenţia nişte păsărele care parcă anume numai în faţa lui se zbenguiau. Şi atunci, Iacob Toader îi şopti:

— Măi, văd că nu prea ai chef de muncă... Tot nu se uită nimeni la tine — ia-o uşurel la picior şi fă-te nevăzut!

Badiu Viorel, care lucra în apropierea lor, îl mustră:

— Aşa-l înveţi, Toadere? Şi-i spuse lui Ion:

— Nu-l asculta. Şi lucrează mai cu inimă, că de aceea am venit aici! Văd că ai rămas cam multişor în urmă. Îndată ce termin, vin să te ajut.

Ion a plecat capul, ruşinat, şi a început să-şi vadă de treabă.

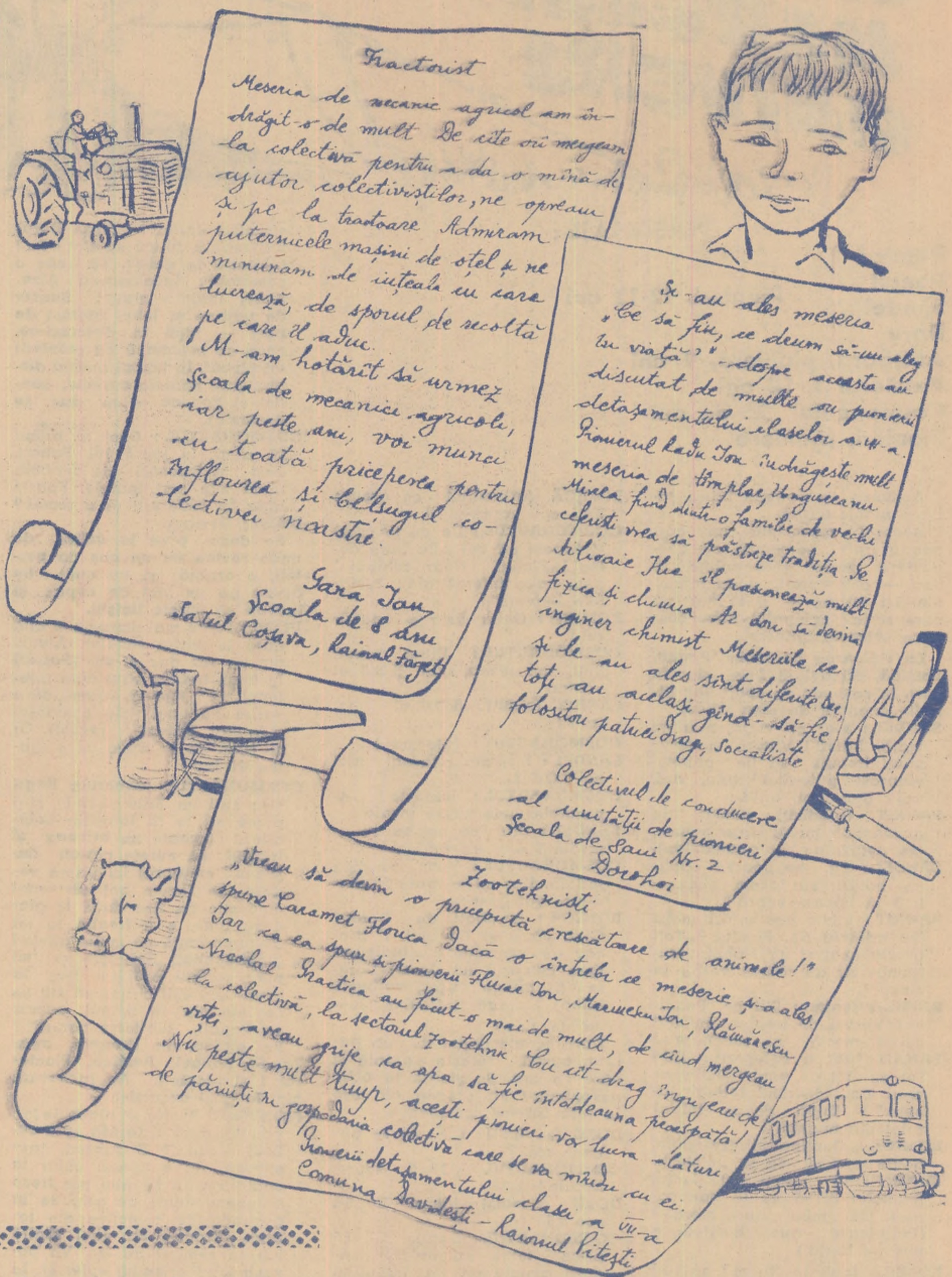
Cine oare s-a purtat într-adevăr colegial cu Ion: Iacob sau Viorel? Noi credem că Viorel. Să ne ajutăm unul pe altul atunci cînd e vorba să dovedim dragostea de muncă în folosul gospodăriei colective — şi aceasta înseamnă colegialitate!

RADU IONICA
cl. a VI-a
comuna Cioră şti, reg. Ploieşti

LA DISCUŢIA DESPRE COLEGIALITATE NE-AU MAI SCRIS: Enache Niculina, com. Braniste, reg București; Moraru Florica, comuna Cernei, reg. Crişana; Alexandru Niculina, com. Braniştea, reg. București; Oprea Cornelia, com. Borduşelu, reg. Bucureşti; Broboană Doina, Satu Mare; Pop Lupu Mariana, com. Şinca, reg. Mureş-Autonomă Maghiară; Barac Doina, com. D. Cantemir, reg. Bucureşti; Bărbulescu Mircea, com. Izvoarele, reg. Ploieşti; Paraschiv Ziulica, com. Tăriceni, reg. Ploieşti; Buzdugan Ion, com. Simnicu de Sus, reg. Oltenia; Ivănuţă Daniela, Sibiu; Stratulat Adriana, Deva; Băcoi Bică, com. Călugăreni, reg. Oltenia; Ghiţă Veronica, com. Dirvari, reg. Ploieşti; Şerban Radu, Bucureşti; Sîrbu Domnica, com Corcova, reg. Oltenia (va urma).

DISCUŢIA CONTINUĂ! AŞTEPTĂM NOI SCRISORI.

Ce să fiu ?

Tractorist

Meseria de mecanic agricol am îndrăgit-o de mult. De cîte ori mergeam la colectivă pentru a da o mînă de ajutor colectiviştilor, ne opream şi pe la tractoare. Admiram puternicele maşini de oţel şi ne minunam de iuţeala cu care lucrează, de sporul de recoltă pe care îl aduc.

M-am hotărît să urmez şcoala de mecanici agricoli, iar peste ani, voi munci cu toată priceperea pentru înflorirea şi belşugul colectivei noastre.

Gara Ion
Şcoala de 8 ani
Satul Coşava, Raionul Făget

Şi-au ales meseria

„Ce să fiu, ce drum să-mi aleg în viaţă?" — despre aceasta au discutat de multe ori pionierii detaşamentului claselor a VII-a. Pionierul Radu Ion îndrăgeşte mult meseria de tîmplar, Ungureanu Mircea fiind dintr-o familie de vechi ceferişti vrea să păstreze tradiţia. Pe Tilioaie Ilie îl pasionează mult fizica şi chimia. Ar dori să devină inginer chimist. Meseriile ce şi le-au ales sînt diferite, dar toţi au acelaşi gînd — să fie folositori patriei dragi, socialiste.

Colectivul de conducere
al unităţii de pionieri
Şcoala de 8 ani Nr. 2
Dorohoi

Zootehnişti

„Vreau să devin o pricepută crescătoare de animale!" spune Caramet Florica dacă o întrebi ce meserie şi-a ales. Iar ca ea spun şi pionierii Fluţar Ion, Mărmeliu Ion, Slămnăescu Nicolae, Inactica au făcut-o mai de mult, de cînd mergeau la colectivă, la sectorul zootehnic. Cu cît drag îngrijeau de viţei, aveau grijă ca apa să fie întotdeauna proaspătă! Nu peste mult timp, aceşti pionieri vor lucra alături de părinţi în gospodăria colectivă care se va mîndri cu ei.

Pionierii detaşamentului clasei a VII-a
Comuna Davideşti — Raionul Piteşti

SPORT

La competiţiile sportive care au avut loc nu de mult pe stadionul din Ploieşti, au participat şi pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Ciupelniţa. Întrecerile au început cu alergările de 500 m plat. Apoi, s-au desfăşurat săriturile în înălţime şi lungime. La proba de aruncare a greutăţii şi a discului care a urmat, printre cîştigători s-au clasat pionierii Moise Gheorghe şi Paseu Gheorghe din Ciupelniţa.

★

În comuna Buzoieşti, raionul Costeşti a avut loc o întrecere de fotbal între pionierii clasei a VI-a B şi cei din clasa a VII-a de la Şcoala de 8 ani din comună.

Încă de la începutul jocului echipa clasei a VII-a atacă cu perseverenţă poarta adversarilor. În minutul 9, Bratu înscrie primul gol. E 1—0 pentru clasa a VII-a. Atacurile se succed, dar fără nici un rezultat. Prima repriză se încheie cu 1—0. În minutul 5 din a doua repriză echipa clasei a VI-a B reuşeşte să egaleze scorul. Militaru din-a VII-a înscrie în minutul 11 un nou gol după care urmează alte 2 goluri în poarta clasei a VI-a.

Pînă la sfîrşitul jocului scorul rămîne: 4—1 pentru echipa clasei a VII-a.

★

Pionierii unităţii de la Şcoala de 8 ani din comuna Alioş, raionul Lipova desfăşoară o vie şi bogată activitate sportivă.

La întrecerile de sărituri pe care le-au organizat împreună cu pionierii din comuna Zăbrani, PIONIERUL POSTEUCA ION S-A CLASAT PE PRIMUL LOC, SĂRIND 1,15 m LA ÎNĂLŢIME ŞI 3,85 m LA LUNGIME. Mirincu Octavian s-a clasat pe primul loc la concursul de şah, iar la întrecerile de fotbal pe care le-au susţinut cu echipa şcolii din comuna Bata, au cîştigat cu scorul de 3—0.

★

Întrecerile sportive care au avut loc între pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Suplacul de Tinca, raionul Salonta şi cei din Căpîlna au fost viu disputate. Cele mai pasionante probe au fost proba de 100 m plat şi cea de 60 m plat, cîştigată de pionierul Molcuţ Teodor din Suplacul de Tinca.

★

La întrecerile de săritură în înălţime care au avut loc la Şcoala de 8 ani din comuna Hlipiceni, raionul Botoşani, recordul pe unitate a fost cîştigat de PIONIERII ARICIUC CONSTANTIN ŞI MOLIE ŞTEFAN, CU 1,25 m.

★

Pe terenul de sport al Şcolii de 8 ani nr. 181 din Bucureşti s-au desfăşurat de curînd întrecerile, între detaşamente, la volei şi handbal.

După un meci viu disputat victoria la volei a revenit echipei selecţionate a claselor a VI-a, care a cîştigat întrecerea cu scorul de 3—2. La handbal victoria a revenit detaşamentului claselor a VII-a care a cîştigat cu 9—4.

Pionierii Giordunescu Cristian, Ionescu Ion, Măruţă Sabin, Niţă Ion, Vonica Ileana, Vlad Rodica şi Mihai Jeni, prin jocul lor viol, au dovedit că au o bună pregătire fizică, datorită acestei calităţi evidenţiindu-se în mod deosebit în timpul jocului.

OVIDIU ZOTTA

CHEIA MARELUI UNIVERS

PERSONAJE :

Romică
Panait
Săndel
Doru
— Pionieri, 12-13 ani

Anișoara, pionieră, 9 ani
Pionierul 1, 14 ani
Cosmonautul, 25 de ani
Pionieri, pioniere

Acțiunea se petrece într-o tabără pionierească.

Decorul reprezintă un cort pentru patru persoane, cu deschidere mare spre public. In cort — așternuturi, geamantane etc. La intrare — o tăbliță pe care scrie : **Echipajul navei cosmice „Marele Univers".**

La ridicarea cortinei, Panait, Romică, Săndel și Doru sînt în cort. In costume de sport, fac diferite exerciții de gimnastică.

SĂNDEL : Mai cu viață, mai cu viață, băieți ! Viitorii cosmonauți trebuie să fie oameni viguroși, puternici ! Unu, doi, trei ! Unu, doi, trei !...

PANAIT (plictisit) : Numai de gimnastică nu-mi arde acum... **(se așază pe un geamantan).**

SĂNDEL : Tțt, se poate ? Doar am hotărît să facem gimnastică în fiecare seară !

PANAIT : Multe am hotărît noi... **(cu adresă)** Nu, Romică ? Toți pentru unul și unul pentru toți! Numai că au rămas vorbe în vînt...

ROMICĂ (calm) : Știi ce, Panaite ? Vezi-ți de treabă, nu mai căuta ceartă cu lumînarea !

PANAIT (atît a așteptat) : EU ! Tot eu sînt de vină ? După ce m-ai făcut de rîsul întregii tabere ? ! După ce ai trădat prietenia noastră ?

ROMICĂ : Continuă-ți exercițiile, poate așa ai să te liniștești.

PANAIT : Să nu-mi dai lecții, Romică ! Și să nu fii batjocoritor. Cu mine nu-ți merge ! **(înaintează spre Romică, e pus pe harță)**

ROMICĂ (calm) : Nu mă sperii !

Doru se aruncă în culcuș și își trage înspăimîntat pătura peste cap. Sandel sare între ei, să-i despartă.

SĂNDEL (neliniștit) : Lăsați-o-ncolo, băieți, gîndiți-vă la grupa noastră, atît de unită, la echipajul „Marelui Univers !" Toată tabăra știe că sîntem buni prieteni... unul pentru toți și toți pentru unul... și acum !? Să... zicem că nu s-a întîmplat nimic **(optimist)**, să uităm, zău ! Să vorbim despre echipajul navei noastre cosmice „Marele Univers", despre cum vom porni pe căile extragalactice ! Ce ziceți ?

ROMICĂ : Nu. Dacă e Panait pe bord. refuz să decolez !

PANAIT : Indrăznești ? Ai uitat că eu v-am dat ideea cu echipajul ? Dar, fie, și eu m-am plictisit. Pentru mine, povestea cu echipajul ăsta și-a pierdut tot farmecul. Să-i punem capăt ! **(iese în deschizătura cortului și dă jos tăblița cu inscripția cunoscută).**

SĂNDEL (necăjit) : Panaite !...

ROMICĂ (același joc) : Nu face asta !

În aceeași clipă apare, fără zgomot, în fundul cortului, Cosmonautul.

COSMONAUTUL : Nu, nu face asta !

Toți se întorc surprinși, întrucîtva speriați. Cosmonautul înaintează, îi ia lui Panait din mînă tăblița și, cu multă grijă, o pune la loc. Costumul Cosmonautului constă dintr-un combinezon care se poate realiza din pînză. Costumul are diferite buzunare, curele — după fantezia organizatorilor spectacolului.

ROMICĂ (uluit) : Cine sînteți ?

COSMONAUTUL : Nu se vede ?

ROMICĂ (articulînd cu greu) : Un... cos-mo-na-ut ? !

COSMONAUTUL : De ce te miri? Credeam că mă aflu între colegi ! Sînteți doar echipajul unei nave interastrale : „Marele Univers" !

ROMICĂ : Chiar ăsta e adevărul !

COSMONAUTUL : Eram sigur. Știți, am recepționat S.O.S.-ul vostru.

SĂNDEL (uimit) : S.O.S.-ul nostru ? !

COSMONAUTUL : Întocmai !

SĂNDEL : Dar n-am lansat nici un S.O.S. !

COSMONAUTUL : Imposibil. Aparatele mele nu se înșală.

SĂNDEL : Dar pe noi nu ne amenință nici un pericol !

COSMONAUTUL : Vom verifica îndată. Dar mi se pare că unul dintre voi lipsește.

ROMICĂ : Intrebați de Dorel ? Cred că a și adormit. E grozav de somnoros. **(Înaintînd spre culcușul lui Dorel)** Dorele ! **(îl atinge ușor, vorbește blînd)** Moțăilă, întreabă cineva de tine !

Doru scoate capul de sub pătură, cască, rotește privirile și sare ca ars. Se șterge la ochi, nevenindu-i să creadă că are în fața lui un cosmonaut.

DORU (zăpăcit) : Ce... ce se petrece aici ? !

COSMONAUTUL : Bună seara, Dorule !

DORU (același joc) : Bu...nă seara !

COSMONAUTUL : Dorule, ai să pricepi totul numaidecît. Adu-ți aminte ce s-a întîmplat săptămîna trecută, în ziua în care pionierii din tabără au plecat în excursie la Pîrîul Iedului.

Doru înclină ascultător din cap, își pune pantalonii, își încalță tenișii și iese din cort cu rucsacul în mînă. Face doi-trei pași. Fluierînd, se oprește pentru a-și pune rucsacul în spinare. Din culise se aud semnale de goarnă, larma copiilor care se pregătesc de drum, strigăte : „Detașamentul unu, alinierea !", „Nu uitați fanioanele !", „Primul popas, după 60 de minute !" Panait iese îmbrăcîndu-se grăbit din cort și se apropie de Doru.

PANAIT (repede) : Dorule, vreau să te rog ceva, n-ai să mă refuzi, nu ?

DORU (senin) : Spune.

PANAIT : Ascultă, sîntem ori nu prieteni ? De mult aștept eu excursia asta, știi cît de mult iubesc natura, dar tocmai azi am nimerit de serviciu la bucătărie ! Schimbă cu mine, te rog ! **(încercînd o glumă)** Ție tot nu-ți prea place să te obosești, și o să fie mult de mers !

DORU (nehotărît) : Așa e, drumu-i lung ! **(cască)** Dar se spune că e foarte frumos la Pîrîul Iedului !

PANAIT : A, nimic deosebit. Ce zici, îmi dai o mînă de ajutor ? Echipajul „Marelui Univers" nu se dezminte, ai, bătrîne ? Toți pentru unul și unul pentru toți !

DORU (căscînd din nou) : Fie, Panaite...

PANAIT (pentru el) : L-am dus ! Ce, un viitor cosmonaut ca mine își poate pierde timpul curățind cartofi ? ! **(spre Doru)** E-n regulă, te-am salutat ! Pa ! **(aleargă în culise. Se aude o comandă : „Încolonarea ! Atențiune, înainte marș !" Sunete de goarne și tobe, zgomot de pași — totul în descreștere, ceea ce înseamnă că pionierii au plecat. În timpul acesta dispar, prin spatele cortului, Săndel și Romică — se duc în excursie).**

COSMONAUTUL : Deci ai primit să rămîi în locul lui Panait, deși tu fuseseși de serviciu două zile mai înainte. Foarte bine. Îți amintești ce a urmat ?

DORU : Desigur.

Se duce pînă la culise de unde revine cu un coș cu cartofi, o crațiță și un cuțit. Se așază pe un ciot de copac și începe să curețe liniștit.

DORU : Poate mai mergem și altă dată la Pîrîul Iedului. Atunci am să mă duc și eu. **(Pauză)** În fond, trebuie să-ți ajuți prietenul, nu ? Mai cu seamă că e vorba de unul din echipajul „Marelui Univers". **(vesel)** Or să vină de la drum cu o foame de lup !

COSMONAUTUL (coborînd lîngă el) : Ești un băiat harnic și-ți place să le fii folositor colegilor ! **(scoate un briceag și începe să curețe cartofi împreună cu Doru)** La prima vedere, ce facem noi aici nu-i cine știe ce, dar dacă te gîndești bine, e o treabă la fel de importantă ca multe altele ! **(confidențial)** Știi, grozav îmi plac cartofii prăjiți ! Dar ia spune, nu ești curios să știi ce se întîmplă în timpul acesta cu Panait, „iubitorul naturii" ?

Pe platou, în dreapta, apar Panait, Săndel, Romică, Pionierul 1 și pionieri. Au rucsacuri, sînt în toiul excursiei.

PIONIERUL 1: Nu-mi place de loc podețul acesta. **(arată spre culise)** Vedeți ? E șubred, tare șubred... Și e așezat chiar la cotitura văii. Pe aici vor trece autocamioanele cu grîu de la gospodăriile colective din țarină... Propun ca unul dintre noi să rămînă pe loc. Va povesti totul primului șofer și, la nevoie, va îndruma mașinile spre vadul din josul apei. Panait, îți încredințăm ție sarcina asta ! **(îi dă două fanioane).**

PANAIT : E-n regulă, bizuiți-vă pe mine ! **(băieții pleacă spre stînga)** Am eu grijă ! **(ca pentru el)** Dar ia stai ; cum adică, să rămîn aici ore în șir ? Treabă-i asta ? Paznic, poftim ! **(strigă după băieți — și Săndel vine spre el).**

SĂNDEL : Ai nevoie de ceva ?

PANAIT (ca pentru el) : Da, de unul mai nimerit pentru treaba asta de pensionar... **(lui Săndel)** Sandele, toți pentru unul și unul pentru toți — deviza echipajului ! Ascultă, tu știi că mie nu-mi place să contemplu la nesfîrșit natura..., eu sînt om de acțiune ! La drum niciodată nu știi ce se întîmplă și poate că băieții vor avea nevoie de mine într-o împrejurare mai de seamă... Rămîi tu în locul meu !

Săndel nu-i prea încîntat de propunere, dar Panait îi vîră fanioanele în mînă și fuge prin stînga. Cosmonautul urcă pe platou lîngă Săndel, care a început să privească cu palma streașină la ochi spre dreapta, supraveghind drumul spre podeț.

COSMONAUTUL : Îmi place că ești atent. Misiunea ta e de mare răspundere.

SĂNDEL (vesel) : Vedeți ? Și noi am fost acolo, în țarină. Chiar ieri ! Am cules spice !

COSMONAUTUL : Bravo, tovarășe cosmonaut ! Cînd eram de vîrsta ta procedam la fel. Dar iată o mașină...

SĂNDEL : Dau fuga ! **(iese în grabă prin dreapta, agitînd fanioanele).**

COSMONAUTUL (spre public) : V-amintiți, copii ? Iuri Gagarin transmitea din Cosmos cîtă mîndrie simțea văzînd ogoarele bogate ale patriei. Cheia cuceririi marelui univers este inima curajoasă a omului, iar pe omul adevărat, cum îl recunoști ? După cum muncește, după modestie. Dar iată-l din nou pe Panait, fost „iubitor al naturii", actual „om de acțiune" !

Panait a apărut din stînga pe platou, împreună cu Anișoara.

PANAIT (fără chef) : Poftim, acum am ajuns și dădacă. Eu te-am pus să te rătăcești ?

ANIȘOARA (arătînd coșulețul pe care-l are în mînă) : Culegeam zmeură...

PANAIT : Ce-i mai dă prin cap și președintelui nostru de unitate. „Însoțește-o, zice, pînă în tabăra lor la Deleni". Îți convine ; eu — pe drum cu fetița asta care s-a rătăcit din pură neglijență, iar ei — în popas la livada de vișini a gostatului ! **(spre Anișoara)** Știi ce ? Hai că ești fată isteață ! Îți fac schița drumului pe hîrtie, te ții de ea și mergi la sigur ! **(în timp ce mănîncă cu poftă din coșulețul fetei, desenează pe o foaie de carnețel)** Gata. Clar ca bună ziua ! Urează-mi poftă bună la vișine ! **(iese)**

Cosmonautul se apropie de fată. Anișoara, fără să-l observe, privește dezamăgită „schița", neînțelegînd nimic.

COSMONAUTUL (tot timpul cît comentează, Anișoara nu-l va observa) : Te-a cam dus „omul de acțiune". Schița făcută de el nu-i bună de nimic, a încurcat totul. Ai dreptate, mai bine te descurci singură... **(Fata mototolește înciudată hîrtia și se ridică pe vîrfurile picioarelor privind spre public și ciulind urechile)** Da, vîntul a adus un sunet de goarnă. Ia-te după sunetul acesta, vei ajunge unde trebuie. **(Fata merge încet pe platou spre stînga și va coborî lîngă Doru)** Bine faci, în curînd vei da de tabăra vecină. Acolo e un băiat cu mai puțină imaginație decît Panait, în schimb cu mai mult spirit de răspundere.

ANIȘOARA (ca după un drum lung) : Băiatule... băiatule ! M-am rătăcit prin pădure ! Sînt din tabăra de la Deleni !

DORU (vesel) : Zău ? Și vrei să te conduc eu într-acolo ? Bine, dar cu o condiție : ajută-mă să termin de curățat cartofii, altminteri nu pot pleca, sînt de serviciu ! **(Fata primește bucuroasă)**

COSMONAUTUL : Pînă aici, totul e clar. Să vedem însă ce s-a petrecut a doua zi...

Reintră toți, fără rucsacuri. Anișoara iese.

PIONIERUL 1 : Băieți, pentru focul nostru de tabără, propun — ia ghiciți ? — o seară a viitorilor cosmonauți ! **(aplauze, animație)** Vom citi din cărți, vom recita, ne vom închipui că sîntem îmbarcați pe o navă cosmică. Seara se va numi „Cheia Marelui Univers". Avem specialiștii noștri — Panait de pildă. Să răspundă el de toată organizarea, împreună cu prietenii săi !

CÎTEVA GLASURI : Da, foarte bine !

Copiii îl înconjură vesel, cu admirație pe Panait.

PANAIT (nu-și mai încape în piele de mîndrie) : Desigur, dacă mă rugați... Voi da imediat indicațiile necesare !

ROMICĂ (duș rece) : Nu sînt de acord.

PIONIERUL 1 : Cum așa ?

ROMICĂ : Panait nu merită cinstea aceasta — și nici noi, prietenii lui.

Copiii, stupefiați, ies din scenă cu pași neauziți. Romică, Doru, Panait și Săndel reintră prin spate în cort (decorul le va permite să se schimbe la repezeală, astfel ca în cort să apară ca la începutul scenetei). În acest timp, pe neștiute, Cosmonautul dispare.

ROMICĂ : Acum ați înțeles pentru ce m-am împotrivit ca Panait să răspundă de seara dedicată cosmonauților.

DORU : N-am avut de unde să știu că așa s-au petrecut lucrurile.

SĂNDEL : Nici eu...

ROMICĂ : Dumneavoastră ce credeți, tovarășe cosmonaut ? Ah, dar unde e ?

SĂNDEL : Tovarășe cosmonaut !

ROMICĂ : A dispărut !

DORU : Îți vine să crezi că am visat ! Aici era, lîngă mine !

PANAIT : Să știți că ne-am înșelat. N-a fost nimeni.

ROMICĂ : Ba da, a fost. Și-a încheiat misiunea și a plecat.

PANAIT : Misiunea ?! Da, ai dreptate... **(sincer)** În seara aceasta am avut cîte ceva de învățat... Eu, credeți-mă...

ROMICĂ : (întrerupîndu-l sever) Nu te grăbi cu promisiunile, la asta știm că te pricepi. **(prietenos)** Faptele să vorbească, frățioare !

SĂNDEL : Știți ce, să ne terminăm exercițiile ! **(către Doru, care dă să se lungească iar într-un culcuș)** Nu ! Isprăvește și tu odată, nu mai fi așa molatec !

Reincep gimnastica. Apoi se întrerup pentru următoarele două replici.

DORU : Ciudat... Cine să fi fost cosmonautul ?

ROMICĂ : Nu știu... Poate că aici rolul principal l-a jucat închipuirea noastră. Poate că acest cosmonaut este rodul închipuirii noastre ; așa vom fi noi peste ani... A venit cu o clipă mai devreme ca să ne spună că pentru împlinirea visurilor noastre trebuie să ne bizuim nu numai pe puterea rachetelor, ci și pe niște inimi de oameni cinstiți, modești, muncitori...

— Cortina —

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii